

BIULETYN

386

18.04.1998 r.

Solidarność

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

Robocze spotkanie z przewodniczącymi 21 kwietnia

Spotkanie członków Zarządu Regionu z przewodniczącymi, członkami Komisji Zakładowych, pierwsze po wyborach władz Zakładowych na nową kadencję, odbędzie się 21 kwietnia o godz. 10.00 w spółce ACAN-IA (dawny Polmetal) przy ul. 1905 Roku.

Informacje dla Komisji Zakładowych

*Obowiązkowe przesłanie ankiet do 4 maja

Nawiązując do postanowień zawartych w Uchwale KK nr 270/92, dotyczącej obowiązku wypełniania ankiet, proszę wszystkie Komisje Zakładowe zarejestrowane w Zarządzie Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, o pilne uzupełnienie danych informacyjnych na koniec 1997r. i koniec I kwartału 1998r. Powyższe dane niezbędne do określenia prawidłowej liczby delegatów na WZDR. Termin składania ankiet - do 4 maja 1998r.

*Obowiązkowe dostarczenie protokołów z wyborów do 4 maja

Regionalna Komisja Wyborcza wyznacza ostateczny termin przekazania protokołów z wyborów zakładowych władz Zakładowych i delegatów na WZD Regionu do dnia 4 maja br. pod rygorem niewykonania mandatu delegata.

Sekretarz ZR, Przewodniczący
Regionalnej Komisji Wyborczej
- Jan Skowroński

Senat za ciągłością prawną między II a III Rzeczpospolitą Polską

W późnych godzinach wieczornych Senat przyjął, 16 kwietnia, Uchwałę o ciągłości prawnej między II a III Rzeczpospolitą Polską. Za Uchwałą głosowało 50 senatorów (w tym nasz, senator Zdzisław Maszkiewicz), przeciw było 29, a wstrzymało się od głosu 8 senatorów.

1. Senat uznaje państwo utworzone w wyniku II wojny światowej na ziemiach polskich i funkcjonujące w latach 1944-1989 za niedemokratyczne państwo o totalitarnym systemie władzy, będące elementem światowego systemu komunistycznego, pozbawione suwerenności i nie realizujące zasady zwierzchnictwa Narodu.

2. Senat uznaje ciągłość prawną II i III Rzeczypospolitej Polskiej wyrażającą się w ich suwerennym i niepodległym byciu. Tym samym stwierdza, że narzucona w dniu 22 lipca 1952 roku konstytucja niesuwerennego państwa nie podważyła legalnie mocy prawnej Ustawy Konstytucyjnej Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 kwietnia 1935 roku oraz opartego na niej porządku prawnego.

3. Senat wyraża wdzięczność organom państwa polskiego na uchodźstwie, które działając na podstawie Konstytucji Kwietniowej z 1935 roku, umożliwiły zachowanie ciągłości prawnej między II i III Rzeczpospolitą Polską, a także tym wszystkim, którzy swą walką w kraju i na obczyźnie przyczynili się do przywrócenia niepodległości i suwerenności Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Senat stwierdza, że akty normatywne stanowione przez niesuwerennego prawodawcę w latach 1944-1989 pozbawione są mocy prawnej, jeśli godziły w suwerenny byt państwa polskiego lub są sprzeczne z zasadami prawa uznawanymi przez narody cywilizowane znajdującymi swój wyraz w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka. Dotyczy to w szczególności aktów normatywnych naruszających podstawowe prawa i wolności obywatelskie. Zaliczyć do nich należy akty pozbawiające obywatelstwa polskiego, czyniące z prawa karnego narzędzie prześladowania ludzi walczących o niepodległość lub różniących się przekonaniami światopoglądowymi, a także akty, na podstawie których dokonano niesprawiedliwego pozbawienia własności. Nieważność wspomnianych aktów normatywnych rangi ustawowej wymaga stwierdzenia ustawowego a innych aktów normatywnych decyzji właściwych organów władzy państwowej. Zapewnić równocześnie należy przywrócenie praw niesłusznie odebranych

oraz ochronę praw nabytych, na podstawie uznanych za nieważne aktów normatywnych, chyba że nabycie było niegodziwe.

*16 kwietnia 42 senatorów podpisało projekt nowelizacji prawa pracy, wnoszącej o ustanowienie 40-godzinnego tygodnia pracy. Jest to początek drogi jednego z postulatów „S”. Senacka inicjatywa musi przejść całą procedurę ustawodawczą, by mogła stać rzeczywistością.

Krótsze posiedzenie poświęcone

Obradował Zarząd Regionu

Zarząd Regionu zebrał się w pierwszy poświęcony dzień, 14 kwietnia, w okrojonym składzie. W części obrad, gdy jeszcze było quorum, podjęto uchwały o rejestracji sześciu nowych komisji zakładowych. W tym gronie znalazły się KZ „S” w: ZPOZ-Przychodnie Radomskie, Terenowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Radomiu, Miejska Komisja przy TKK - Delegaturze Zarządu Regionu w Szydłowcu oraz trzy Komisje Zakładowe wyodrębnione z MKZ „S” w Pronicie, zrzeszające członków w spółkach PRONICEL, TAM-SMADEX oraz Tessiturze Bresciana.

W części, gdy zabrakło wymaganej do prawomocności podejmowanych decyzji liczby członków Zarządu Regionu, odbyła się dyskusja nad ostatnią decyzją Komisji Krajowej, odnosząca się do liczby delegatów naszego regionu na Krajowy Zjazd NSZZ „Solidarność”. Z informacji przesłanej przez Skarbnika KK - Leszka Jankowskiego wynika, że Ziemia Radomska ma prawo tylko do dwóch delegatów. W mijającej kadencji mieliśmy ich siedmiu. Uzasadnienie Komisji Krajowej tej decyzji przedstawił sekretarz ZR Jan Skowroński. Ustalenie liczby delegatów na KZD odbywa się na podstawie Uchwał KK nr 583 i 585/97. Przy liczeniu liczby delegatów stosowane są dwa wzory. Wpływ na ostateczny wynik mają średnia liczba członków związku w danym regionie z ostatnich trzech lat oraz średnia - według oficjalnej statystyki - płaca w regionie pomnożona przez wskaźnik 0,7 oraz w drugim wzorze wysokość odprowadzanej składki do KK, w drugim wzorze wysokość składki na krajowy fundusz strajkowy. Oczywiście, w obydwu przypadkach wynik powinien być jednakowy, gdyby przekazywanie obydwu funduszy odbywało się na zasadach ustalonych przez Uchwałę Finansową NSZZ „S”. Z wyjaśnienia sekretarza wynika, że Zarząd Regionu - jako w tym wypadku pośrednik - przekazuje należny Komisji Krajowej procent składek, jednak w oparciu o wpływy z komisji zakładowych. Zatem, przekazywane KK i na krajowy fundusz strajkowy środki są odbiciem płaconych składek przez zakładowe struktury związkowe. Wracając do

sedna sprawy, według wyliczeń skarbnika KK, w oparciu o nasze składki na potrzeby Komisji Krajowej, Ziemia Radomska miałaby prawo do 5 delegatów, a w oparciu o fundusz strajkowy tylko do dwóch delegatów. Leszek Jankowski za właściwą liczbę przyjął tę mniejszą. - I tu Zarząd Regionu pojawił się problem. - Większa ilość delegatów na KZD, to większa siła przebicia dla regionu w ważnych sprawach. Jest zatem o co walczyć. - Jednak, aby ubiegać się o większą liczbę delegatów, konieczne jest dyscyplinowanie komisji zakładowych do właściwego odprowadzania składek, w szczególności do odprowadzania części na fundusz strajkowy. Jak tego dokonać? - Ten problem stawał już kilkakrotnie na obradach Zarządu Regionu, jednak nie został zamknięty ostateczną decyzją. Z ostatniej dyskusji wynikało, że najlepszą formą dyscypliny będzie zastosowanie uchwały podobnej w skutkach do wspomnianych Uchwał KK. Zarząd Regionu weryfikował liczbę delegatów na WZD z poszczególnych KZ z zastosowaniem omawianych wzorów. Rozważono tylko, czy stosowana we wzorze wysokość średniej płacy w regionie (z zastosowaniem wskaźnika) nie skrzywdzi części komisji w zakładach o dość niskich zarobkach. Uznano jednak, że większość struktur zakładowych winna zmieścić się w tej średniej, natomiast inne przypadki, odpowiednio skorygowane, będą uwzględniane. - I taka była ostateczna decyzja tej dyskusji. Pozostało przygotowanie odpowiedniego projektu uchwały - i ten obowiązek sędowano na posiedzeniu Zarządu Regionu.

INFORMACJE KOMISJI KRAJOWEJ

Posiedzenie Prezydium KK - 1 kwietnia

Informacja: Obradujące 1 kwietnia w Gdańsku Prezydium KK zapoznano się z informacją o wszczęciu przez OPZZ sporu zbiorowego z rządem, jego przyczynach i wysuwanych postulatami o charakterze systemowym. W ramach omówienia sytuacji w kraju i w Związku, wyrażonymi pod adresem obecnej administracji rządowej, w trakcie dyskusji zwrócono uwagę na fakt, iż OPZZ po raz pierwszy korzysta z trybu prowadzenia sporu zbiorowego w porozumieniu zawartym między rządem i Komisją Krajową NSZZ „S” z 28 maja 1992 roku. Wobec tego ubolewano, iż dopiero teraz OPZZ zdecydowało się na tak kategoryczne posunięcie. Jednocześnie oceniono, iż kilkustronicowa uchwała OPZZ jest swoistym bilansem zamknięcia czteroletnich rządów SLD-PSL, w których nie tylko nie wypracowano, ale wręcz niszczone zostały dotychczasowe osiągnięcia. Sytuacja ta powinna zostać pilnie uregulowana odpowiednimi decyzjami rządu.

Stanowisko: Komisja Krajowa NSZZ „S” popiera postulat Komisji Fabrycznej NSZZ „S” w Ursusie dotyczący wprowadzenia takich samych zasad ochrony rynku ciąż w rolniczych jak wprowadzono dla samochodów osobowych starszych niż 10 lat, tymczasem ciągniki można prowadzić bez ograniczeń wieku. Montownie samochodów osobowych podlegają procedurom koncesyjnym, natomiast ciągników z części importowanych nie podlegają kontroli państwa. Sytuacja ta powinna zostać pilnie uregulowana odpowiednimi decyzjami rządu.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” podziela zaopiniowanie pracowników z Ursusa konsekwencjami ograniczenia dopłat do kredytów rolniczych. Takie zmiany wa-

runków finansowych powodują wymierne straty w przemyśle produkującym maszyny rolnicze. Wprowadzenie takich zmian powinno być poprzedzone odpowiednim okresem dostosowawczym. W przeciwnym razie decyzje rządu będą wywoływały zaburzenia rynkowe i napięcia społeczne, które w oczywisty sposób obciążą odpowiedzialnością Rząd RP.

Posiedzenie Prezydium KK - 14 kwietnia

Komunikat: 14 kwietnia 1998 roku w Gdańsku obradowało Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”.

Jacek Smagowicz przedstawił sprawozdanie z posiedzenia nadzwyczajnej Naczelnej Rady Zatrudnienia, która obradowała 31 marca br.

Prezydium KK zaopiniowało projekt ustawy zmieniającej ustawę o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, w którym nie wyraziło zgody na przekazanie marszałkom wojewódzkim kompetencji Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie rozstrzygnięcia przez nich jednorazowych świadczeń dla pracowników w trybie ww. ustawy. Przekazanie kompetencji spowoduje niczym nie uzasadnione rozproszenie skoncentrowanych i kontrolowanych społecznie środków finansowych, przeznaczonych na pomoc dla pracodawców będących w przejściowych trudnościach finansowych i ich pracowników pozbawionych wypłat.

Zdaniem Prezydium KK Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych musi uwzględniać realia polskiego rynku pracy i pozostawać pod strategicznym nadzorem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

Nie został zaakceptowany również projekt ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z marca bieżącego roku, oceniony jako niedopracowany, nieprzejrzysty i niekompletny zawierający sprzeczności sam w sobie. Stwierdzono, iż w tekście projektu ustawy powtarzane są przepisy, które zostały uchylone przez Sąd Najwyższy. Zwrócono uwagę, iż między innymi niejednolicie określa wiek emerytalny - w niektórych artykułach przyjmuje się 60, 65 lat w innych 62 lata, a także paralizuje możliwość prowadzenia negocjacji deklarowanych przez stronę rządową na temat rozwiązań dotyczących uprawnień branżowych i zawiera niespójne zasady waloryzacji świadczeń.

Prezydium zdecydowało o negatywnym zaopiniowaniu zaproponowanego przez rząd projektu ustawy o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego z marca 1998 roku.

Omawiając projekt ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (którego uzasadnienie publikujemy już od kilku biuletynów) przekazany NSZZ „Solidarność” do zaopiniowania w marcu bieżącego roku, Prezydium KK stwierdziło, iż otrzymany dokument nasuwa wiele

zastrzeżeń, wymaga daleko idących korekt i wskazało na konieczność jego dopracowania.

W trakcie obrad Prezydium KK miało miejsce spotkanie z członkami Prezydium Komisji Zakładowej NSZZ „S” w Stoczni Gdańskiej SA, którym przewodniczył Roman Gałęzowski. Podczas spotkania stoczniowcy przedstawili aktualną sytuację w Stoczni.

Biuro Prasowe KK

NASI-POSŁOWIE W SEJMIE

Posel Stanisław Iwanicki wziął czynny udział w debacie poświęconej dwóm projektom ustawy, która ma umożliwić obywatelom dostęp do akt organów bezpieczeństwa stworzonych w latach 1944-1990. Jeden z projektów - rządowy - został przygotowany przez zespół pod przewodnictwem Janusza Palubickiego i przewiduje powołanie Instytutu Pamięci Narodowej, drugi jest projektem prezydenckim i dotyczy utworzenia

Archiwum Obywatelskiego. Treść wystąpienia posła Iwanickiego publikujemy niżej.

W czasie trzydniowej sesji Sejmu, 1,2,3 kwietnia, odbyło ponadto m.in. pierwsze czytanie uchwał stanowiących rozliczenie z okresem PRL, jednej autorstwa posłów AWS, drugiej Unii Wolności, pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze. Z porządku obrad zostało skreślone pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o wprowadzeniu trójstopniowego podziału terytorialnego państwa.

Ta ostatnia ustawa, jak i kilka innych dotyczących reformy ustrojowej państwa, stanie w porządku sesji Sejmu w dniach 22,23,24 kwietnia. W 16. posiedzeniu Sejmu staną również m.in. „Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa, Uwłaszczenia i Prywatyzacji o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych, pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, informacja Rządu o polityce w zakresie rolnictwa i restrukturyzacji wsi.

A.R.

Wystąpienie Posła STANISŁAWA IWANICKIEGO w Sejmie w dniu 2 kwietnia

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoki Sejmie! Rządowy projekt ustawy o Instytucie Pamięci Narodowej materializuje inicjatywę ustawodawczą szczególnie ważną i wyjątkowo pilną. Ustawa ta stworzy niezbędne warunki do praworządnego, zgodnego z regułami demokratycznego państwa prawnego rozliczenia mrocznej przeszłości, ujawnienia prawdziwego oblicza komunistycznego państwa

i sprawiedliwego ukarania w takim zakresie, w jak jeszcze możliwe, zbrodniarzy micniących się funariuszami.

Niezwykle ważne jest sprecyzowanie podstawowych determinujących gromadzenie pełnych zbiorów dokumentów, rejestrów i kartotek wytworzonych i państwowotwórczy charakter, w pełni usprawnienia jego wysoki status w hierarchii organów państwa Rzeszy i rodzime organy bezpieczeństwa, co zwiastuje niezależną politycznie pozycję wyznaczoną m.in. kaprychnością funkcji prezesa Instytutu i powołaniem kolegium Instytutu.

W tym kontekście, opinia pana premiera Olszewskiego o trybie powołania prezesa przez obie Izby parlamentu jest bardzo interesująca. Na aprobatę i uznanie zasługuje promowana w projekcie ustawy idea, aby w jednej instytucji państwa połączyć i zsynchronizować działania „polskiego Instytutu Gaucka” i prokuratury o pełnych uprawnieniach procesowych, umożliwiających skuteczne ściganie przestępczej maszyny funkcjonującej pod ochronną kurtyną państwa. Ta niechlubna działalność musi być w pełni dostępna prowadzącym te śledztwa prokuratorom.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Władza wyłączona spod społecznej kontroli jest złem i w świetle doświadczeń historii nie jest to teza ani odkrywca, ani nowatorska. To oczywistość. Demokracja jest zagrożona, kiedy państwo nie tylko nie stwarza mechanizmów kontroli i obrony przed władzą, ale również kiedy utrudnia lub nie ujawnia swoim obywatelom bezprawnie zgromadzonych informacji dotyczących, kiedy samowolnie usurpuje sobie prawo do monopolu na prawdę, dysponuje prawdą, kiedy subiektywnie i selektywnie interpretuje prawo w celach politycznych. Funkcjonowanie władzy i prawa winno służyć przede wszystkim człowiekowi i powszechnie akceptowanym zasadom moralnym. Tożsamość prawa i polityki z etyką jest kanonem, któremu musi być podporządkowana każda władza. Przeciwnieństwem komunizmu nie jest antykomunizm, nawet najbardziej radykalny, który czasami w swoim praktycznym widoczny wymiarze huczaco go przypominają. Przeciwnieństwem jest praworządność, tolerancja, moralność w życiu publicznym.

To, jak my Polacy potraktujemy swoją przeszłość, jak ją zweryfikujemy, jakie zaproponujemy w tej materii koncepcje, jest pierwszym sprawdzianem, czy te wartości zwyciężą. Akcja Wyborcza Solidarność nigdy nie miała wątpliwości, iż ten proces nie tylko należy werbalnie zamierzać, ale i legislacyjnie sformalizować dla dobra III Rzeczypospolitej.

Przedstawiony projekt rządowy wychodzi naprzeciw tym oczekiwaniom i wspólnie z nowelizowaną ustawą legislacyjną tworzy koherentny system, trwałe fundamenty przyzwoitości i moralności w naszym życiu publicznym.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Posłowie! Moim zdaniem, idea powołania Instytutu jest jednym z elementów praktycznego wykonania dyspozycji art.1 i 2 konstytucji

tucji - demokratycznego państwa prawnego, Rzeczypospolitej jako dobra wspólnego wszystkich obywateli nie sposób budować, abstrahując od historycznej prawdy, od przestępczych mechanizmów władzy totalitarnej - w imię prawdy, prawa, sprawiedliwości, ale i ku przestrodze. Dziękuję.

REFORMA UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH - cz.3

Ministerstwo Pracy i Polityki Socjalnej przesłało w marcu br. dwa projekty ustaw: „o systemie ubezpieczeń społecznych” i „o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych do konsultacji NSZZ „Solidarność”. Po wyczerpaniu okresu, wyznaczonego ustawowo, na konsultację społeczną, projekty ustaw - po uwzględnieniu uwag, bądź nie, czynników społecznych - trafią, jako propozycja rządowa, do Sejmu. - Obydwie ustawy mają być elementami reformy ubezpieczeń społecznych, o której mówił program „S” i AWS. Obydwie ustawy miałyby wejść w życie 1 stycznia 1999r.

Przedstawiamy uzasadnienia, autorstwa Biura Pełnomocnika Rządu ds. Reformy Zabezpieczenia Społecznego, konieczności zmian, konieczności określonych zapisów ustaw, rozpoczynając od drugiego z wymienionych projektów - ustawy o emeryturach i rentach z FUS. - Po odcinku, opisującym „Stan dotychczasowy”, przedstawiamy propozycje zmian.

A.R.

EMERYTURY I RENTY z FUS PROPOZYCJE ZMIAN

4. Podstawowym, można powiedzieć, że w zasadzie jedynym, źródłem finansowania ubezpieczenia społecznego będzie składka. Z drugiej strony prawo do świadczeń będzie wynikało z opłacania składki. Dlatego też składkę na ubezpieczenie emerytalne i rentowe będą płaciły obie strony: pracodawca i pracownik. Opłacanie składki przez pracownika wpłynie niewątpliwie na ściślejsze związanie go z systemem ubezpieczeniowym, na wytworzenie czynnika motywacyjnego, troski o swój przyszły byt. Z drugiej strony, da pracownikowi większą kontrolę nad pracodawcą, moralnie zmusi pracodawcę do terminowego opłacania składki, gdyż nie odprowadzenie składki, będącej w części własnością pracownika (potrącana z jego osobistego wynagrodzenia) będzie ciężkim naruszeniem prawa

przez pracodawcę (tak jak to jest obecnie z wypłatą wynagrodzeń, które nie są wypłacane tylko w bardzo rzadkich przypadkach).

Ważnym elementem ustawy jest wobec powyższego ochrona ubezpieczonego pracownika przed utratą uprawnień w wyniku niepłacenia składki przez płatnika, czyli pracodawcę. Jest to szczególnie ważne dla systemu emerytalnego, gdzie wysokość świadczenia jest ściśle związana z wypłaconymi i zarejestrowanymi na koncie przebiegu ubezpieczenia składkami. Ubezpieczony nie może być poszkodowany w wyniku zaniedbania obowiązków przez pracodawcę. Proponuje się, aby nieściągalne w postępowaniu egzekucyjnym składki były refundowane pracownikom z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Nie można obciążać budżetu kosztami nieściągniętych składek, gdyż stwarzałoby to swego rodzaju zachętę do ich niepłacenia. Natomiast dochody FGŚP pochodzą ze składek pracodawców i nierzetelność jednych spowoduje konieczność dodatkowego obciążenia innych. Może to stworzyć większy nacisk na kontrolę wpłat bieżących i zaległych zobowiązań wewnątrz całego środowiska płatników.

Stopa procentowa składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe będzie jednakowa dla wszystkich, z tym że dwie odrębne składki na emeryturę płacone przez pracownika i jedna składka płacona przez pracodawcę. Gdyby dzielić dzisiejszą składkę przypadającą na wydatki na emerytury i renty (40%), to proporcje byłyby następujące: pracownik - 9% na emeryturę z otwartego funduszu emerytalnego i 11% na świadczenia z funduszu-rentowego ZUS, pracodawca: 20%. Wszystkie składki zostaną zapisane na koncie każdego ubezpieczonego, ale część pozostanie w ZUS na funduszu emerytalno-rentowym (11% pracownika i 20% pracodawcy), druga zaś część (9% pracownika) będzie odprowadzona za pośrednictwem ZUS do wybranego przez ubezpieczonego otwartego funduszu emerytalnego.

Wymiar składki na ubezpieczenie chorobowe też będzie jednakowy dla wszystkich, zarówno tych ubezpieczonych obowiązkowo jak i dobrowolnie. Proponuje się, aby tę składkę (dzisiaj ok. 2,6%) w całości płacił pracownik. Za takim rozwiązaniem przemawia fakt, że pracodawca wypłaca pracownikowi wynagrodzenie w czasie 35 dni niezdolności do pracy w ciągu roku (przeciętnie pracownik choruje 16 dni w roku), w związku z czym i tak pokry-

wa około połowy wydatków związanych ze świadczeniami pieniężnymi w czasie zwolnień chorobowych. Działalność gospodarczą miałyby zawsze obowiązek ubezpieczenia, ale deklarowany dochód minimalny mógłby być niższy niż obecnie. Natomiast pracownicy najemni osiągający dochody niższe od minimalnego wynagrodzenia podlegaliby zawsze ubezpieczeniu społecznemu, a okres ubezpieczenia byłby dla nich liczony w takiej proporcji w jakiej zgłoszony do oskładkowania dochód pozostaje do minimalnego wynagrodzenia.

Zdaniem projektodawców nie ma żadnego racjonalnego uzasadnienia dla różnicowania wysokości dochodów powodujących obowiązek ubezpieczenia dla grup osiągających dochody z różnych źródeł. Nie ma dowodu, że wszyscy pracujący na własny rachunek osiągają dochody wyższe niż pracownicy najemni, szczególnie jeśli chodzi o prace na terenach wiejskich. Nie jest wykluczone, że dla niektórych składka jest zbyt wysoka, aby zgłosić działalność gospodarczą, a w związku z tym pozbawiają się możliwości uzyskania jakichkolwiek dochodów w momencie niezdarzenia lub starości. Obawa przed takim związaniem może być podyktowana przewidywanym obniżeniem deklarowanego dochodu do oskładkowania przez prowadzących działalność gospodarczą. Można się jednak spodziewać, że jeśli nowym systemem emerytalnym, z podziałem na dwa filary, na tych samych zasadach objęci wszyscy uzyskujący dochody bez względu na źródła, mając jednocześnie przekonanie o związku składki z późniejszym świadczeniem, zbiegiem czasu nie będzie ucieczki od ubezpieczenia społecznego, gdyż będzie ono tańsze od indywidualnego ubezpieczenia na życie i innych form oszczędzania, chociażby tylko z powodu tego, że składka na ubezpieczenie społeczne będzie zwolniona z podatku dochodowego od osób fizycznych.

Składka na ubezpieczenie wypadkowe będzie płaconą tylko przez pracodawcę i zróżnicowana dla pracodawców w zależności od poziomu zagrożeń występujących w zakładzie pracy i skutków tych zagrożeń. Takie rozwiązanie ubezpieczenia wypadkowego spowoduje u pracowników wzrost obciążenia w porównaniu z obciążeniem pracodawców, u innych zaś spadek. Ponieważ wzrost taki nastąpić w zakładach i tak dziś zalegających ze składkami należy wybrać właściwy moment wprowadzenia zmian w wanej składki.

Obok wprowadzenia górnej granicy dochodów, daje się celowe, z uwagi, że jednakowe zasady mają być zastosowane do wszystkich ubezpieczonych, wprowadzenie również minimalnego dochodu objętego ubezpieczeniem (nie może być niższy od 60% przeciętnego wynagrodzenia), a także kontrola, zwrot nicależnie pobranych świadczeń i prowadzących działalność gospodarczą i twórców. Nie należy więc w przypadku pracowników niepełnoetatowych i twórców, którzy wobec czego płacą nawet przez cały okres ubezpieczenia bardzo niską składkę, mogą otrzymywać świadczenia nie wyższe od zarobków od których płacono składkę. Proponuje się, aby dochodem powodującym obowiąz-

6. Niezwykle istotne będzie wprowadzenie indywidualnego konta ubezpieczonego, na którym dla każdego ubezpieczonego oddzielnie, będzie odnotowana cała droga życia zawodowego, wszystkie okresy ubezpieczenia, wszystkie wpłaty składek, z podziałem na fundusze i rachunki, a także wszystkie wypłaty świadczeń. W związku z tym zmieni się zakres zadań pracodawców, którzy dzisiaj odprowadzają jedną składkę za wszystkich pracowników (w zakładach o ponad 20 zatrudnionych), obliczają i wypłacają świadczenia krótkoterminowe, potrącając je z wypłaty z należnej ZUS-owi składki. Po wejściu proponowanej ustawy w życie pracodawca będzie musiał odprowadzić 3 składki od indywidualnych wynagrodzeń pracowników i 2 składki od funduszu płac. Trzeba też zmienić dokumentację wpływającą do ZUS od zakładów pracy.

7. Jednocześnie proponuje się, żeby w ramach ubezpieczeń administrowanych przez FUS, prowadzona była rehabilitacja lecznicza w ramach prewencji rentowej osób zagrożonych całkowitą lub częściową niezdolnością do pracy, a rokujących odzyskanie zdolności do pracy oraz pobierających rentę okresową we własnym zakresie lub zlecać jej prowadzenie wybranym podmiotom, a także finansować związane z tą rehabilitacją koszty. Będą to zarówno koszty związane z doposażeniem ośrodków w niezbędnym sprzęcie specjalistycznym. Podkreślenia wymaga fakt, że skutki finansowe wynikające z jednoznacznego określenia w cytowanym zapisie kompleksowego finansowania rehabilitacji leczniczej ubezpieczonych kierowanych w ramach prewencji rentowej ZUS spowodują stosunkowo niewielki (ok. 5%) wzrost kosztów ponoszonych przez zakład.

8. Projekt zawiera propozycje uregulowań dotyczących odroczenia terminów płatności składek oraz rozkładania spłaty należności na raty. Takie uregulowania dotyczyć będą wszystkich jednostek organizacyjnych bez względu na formę własności. Aktualnie bowiem niejednokrotnie występuje sytuacja, że bez rozłożenia należności na raty zadłużenie byłoby niespłacalne.

Całkowitą nowością jest system organizacji ubezpieczeń społecznych. Nadzorować je będzie dalej Minister Pracy i Polityki Socjalnej, lecz zmienią się organy wykonawcze.

Obecny ZUS zostanie podzielony na dwie instytucje: centralę ZUS i Fundusz Ubezpieczeń Spo-

lecznych. Centrala ZUS zostanie nadal Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, a jego prezes będzie centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ubezpieczeń. Działalność ZUS będzie, tak jak to dzieje się w przypadku wszystkich organów administracji państwowej, finansowana z budżetu.

Do zadań ZUS będzie należało:

- *opracowywanie i opiniowanie aktów prawnych z zakresu ubezpieczeń społecznych,
- *analizy funkcjonowania systemu,
- *nadzór na orzecznictwem w FUS,
- *prowadzenie długoterminowych analiz finansowych,
- *koordynacja zagadnień związanych z ubezpieczeniami społecznym,
- *dostosowanie ustawodawstwa do zasad obowiązujących w UE,
- *nadzór nad współdziałaniem FUS i otwartych funduszy emerytalnych,
- *współdziałanie z UNFE (III filar),
- *przyznawanie rent wyjątkowych,
- *współpraca międzynarodowa,
- *nadzór nad dotowanymi programami inwestycyjnymi w FUS,
- *nadzór nad rehabilitacją i prewencją.

Dla bezpośredniego wykonywania zadań z zakresu ubezpieczeń społecznych - pobór składki, wypłata świadczeń, kontrola itp. powołany zostanie nowy Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, a wszystkie oddziały i inspektoraty dzisiejszego ZUS przekształcą się w jednostki organizacyjne FUS. FUS będzie posiadał osobowość prawną i własny zarząd, na cze-

le którego będzie stał Prezes ZUS. Będzie też miał Radę Nadzorczą, składająca się w 3 równych częściach z przedstawicieli ubezpieczonych, pracodawców i administracji państwowej. W ramach FUS będą działały fundusze, o których była mowa w p.11.3. Środki z tych funduszy nie mogą być w żadnym razie przeznaczone na cele inne niż wypłata świadczeń przewidzianych ustawami: o emeryturach i rentach, świadczeniach chorobowych i wypadkowych wraz z ich obsługą. FUS będzie nadal wykonywać zadania mu zlecone na mocy odrębnych przepisów, ale wszelkie operacje z nimi związane będą ewidencjonowane w odrębnych rachunkach. Za zgodą Ministra Finansów oraz Pracy i Polityki Socjalnej FUS będzie mógł prowadzić działalność gospodarczą, ale ani ubezpieczenie ani budżet państwa nie będą ponosiły z tego tytułu żadnych kosztów. Pracownicy oddziałów ZUS stają się z chwilą powstania FUS jego pracownikami. Wyodrębnienie FUS z administracji państwowej pozwoli na stworzenie własnego systemu wynagradzania, i - w związku z tym - ustabilizowanie wysoko wykwalifikowanej załogi.

Wydaje się, że takie nowe ukształtowanie instytucjonalne będzie sprzyjało lepszej obsłudze ubezpieczeń społecznych przez bliższy związek z ubezpieczonymi i płatnikami składek oraz bardziej przejrzystą gospodarką finansową.

PROŚBA O POMOC

Komisja Zakładowa NSZZ przy Zakładzie Telekomunikacji Radom zwraca się z prośbą o pomoc finansową dla naszego kolegi Leona...

Jego żona jest osobą niepełnosprawną; obecnie jest możliwe leczenie. Operacja uzależniona od zakupu „endoprotezy”, których koszt wynosi 20 tys. zł. Przy jego dochodach, gdy ma na utrzymaniu jeszcze 3 dzieci w wieku 13 i 16 lat, sfinansowanie zakupu jest niemożliwe.

Zwracamy się z prośbą o wsparcie finansowe.

Podajemy nr konta:

**Fundacja Pomocy Szpitalu
Klinicznemu
Nr 2 CMKP w Otwocku**

05-400 Otwock ul. Konarska
PKO BP O/Otwock
10201215-100452-270-1
(Dla Barbary Sałek)

**Cel wpłaty „endoprotezy”
27-200 Starachowice
ul. Graniczna 3/19**

lub wpłacać do
KZ NSZZ „Solidarność”
przy Zakładzie Telekomunikacji
Radom, Pl. Konstytucji 3

**BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA**

26 - 600 Radom
ul. Traugutta 52
tel. 36 25161, fax 36 238
Redakcja: ANNA RAJCH
tel. 363 - 43 - 49
Skład: M.W.

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych
egzemplarz bezpłatny